63ste Jaargang No. 5255 DAGBLAD Maandag 3 November 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

De Conservatieven behaalden een overwinning.

Churchill vraagt om nieuwe verkiezingen.

Labourregering zal slechts wijken voor een nederlaag in het Lagerhuis.

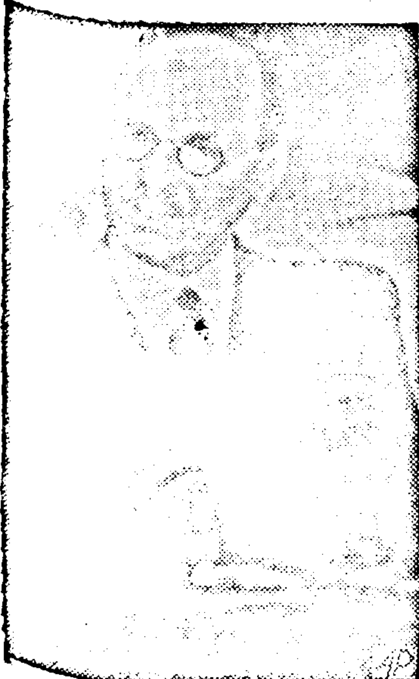
DE GEMEENTERAADS-VERKIEZINGEN IN ENGELAND.

Lord Beaverbrooks' conservatieve 'Sunday Express' schreef, dat de verliezen der Labourpartij in de gemeenteraadsverkiezingen duidelijk aantonen, dat de conservatieve partij op haar weg terug is. Het anti-regeringsblad verklaarde, dat het land teruggekeert naar zijn grote leider Churchill. Na de oorlog was het volk bereid de socialisten een kans te geven. Zij kregen hun kans. Zij faalden en wel op een allertreurigste wijze. De conservatieven, die nooit gemakkelijk beloften deden, zijn op hun weg naar de macht terug. Het industriële Engeland toont de weg. Churchills leuze is: maakt het volk vrij en nu maakt het volk zichzelf vrij' De 'Sunday Express' maakte er wel op attent, dat de verkiezingen tot gemeentelijke zaken beperkt waren, maar wees er tevens op, dat de betekenis ervan Westminster reeds an het praten heeft gezet.

De 'Sunday Chronicle' zag de quaestie scherp getrokken tussen rechts of links. Zij voegde eraan toe de uitkomst werd geforceerd door de mensen van links, die er groot opgingen dat zij en zij alleen het Britse volk vertegenwoordigden. De mensen van links zagen echter hun valse loogmoed met kracht verworpen. Het Britse volk wordt niet langer misleid door de beloften van een socialistisch paradijs, waarvoor zij moet betalen, maar waarvan zij niet kunnen genieten, omdat er geen vreugde inzit.

De Zondagskranten, die vóór de Labourregering zijn, geven nog geen commentaar. De bijna volkomen omkeer toonde aan, dat de conservatieven 631 zetels wonnen en er 17 verloren. De Labour won 42 zetels, maar verloor er 683. De liberalen wonnen 46 zetels en verloren er even zoveel. De communisten wonnen geen enkele zetel en verloren er 9. De Onafhankelijken wonnen 170 zetels en verloren er 134.

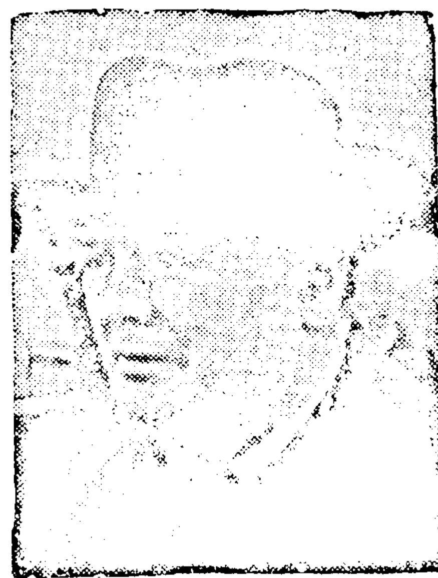
Lord Woolton, de voorzitter van de conservatieve partij, vroeg voor nieuwe nationale verkiezingen met het oog op de grote verliezen, die de aan het bewind zijnde Labourregering leed bij de gemeenteraadsverkiezingen.

CLEMENT ATTLEE.
een nederlaag.

Hij verklaarde dat deze verkiezingen duidelijk aantonen, dat de kiezers van het land geen vertrouwen meer hebben in de regering. Ik geloof, aldus Woolton, dat de regering dit feest moet erkennen en moet toegeven, dat het Lagerhuis niet langer de politieke overtuiging van de democratie vertegenwoordigt en dus verplicht is een nieuw mandaat te vragen.

Robert Herwett van de A.P. schrijft, dat de verrassende sterkte van de conservatieve partij bij de gisteren gehouden verkiezingen in Engeland en Wales waarschijnlijk even onverwacht kwam als de nationale overwinning van de Labourpartij in 1945. Deze gemeenteraadsverkiezingen

WINSTON CHURCHILL
een overwinning.

geven vers voedsel aan de gedachte, dat een nieuwe algemene verkiezing inzicht is. Alhoewel de volle termijn van de Labourregering met haar overgrote meerderheid in het Lagerhuis loopt tot 1950, kregen de conservatieven toch nieuwe hoop, dat de economische crisis Minister- president Attlee zal dwingen het land om een vertrouwensstaking te vragen binnen niet al te lange tijd. Morgan Phillips, de secretaris van de Labourpartij noemde de nederlaag van zijn partij slechts een tijdelijk achteruitgang, maar in werkelijkheid bestaat er onder de Labourleiders grote zorg. Tot nu toe waren zij overtuigd, dat zij het gehele land achter zich hadden bij hun gedwongen programma van minder voedsel, minder kleding en harder werk met het doel Engeland van de economische ondergang te redden.

De plaatselijke verkiezingen schokken normalerwijze de nationale regering niet zodanig als in Frankrijk en Italië, waar zoveel partijen bestaan. Er is geen reden te geloven, dat de grote conservatieve overwinningen op dit ogenblik enig onmiddellijk gevolg zal hebben op de Labourregering, maar de voornaamste conservatieve leiders zijn er van overtuigd, dat als de algemene zuinigheid gedurende de winter nog toeneemt, zoals Attlee zelf gezegd heeft, er een algemene ontevredenheid zal groeien. Tekenen hiervan zijn duidelijk bij de nederlaag der Labourpartij in zulke industriesteden zoals Manchester en Birmingham, waar de Labourpartij de meerderheid in de gemeenteraad verloor. Een vroegere kabinetsminister, die nauw verbonden is met Winston Churchill; zeide tijdens een privé onderhoud, dat de conservatieve leiders er op rekenen, dat er toenemende verwijdering zal komen onder de gematigden en uiterst linksen in het kabinet van Attlee, waardoor een algemene nieuwe verkiezing mogelijk is tegen het volgend jaar Maart.

Op de laatste jaarlijkse conferentie der conservatieve partij, die verleden maand gehouden werd, opende voorzitter Lord Woolton een campagne om een millioen pond bijeen te brengen ter bestrijding van de Labourpartij.

Een direct gevolg van de gemeenteraadsverkiezingen zal ongetwijfeld zijn, dat de conservatieve oppositie tegen Attlee's plan om de macht van het Hogerhuis te beknotten zal toenemen. De maatregelen van Attlee tegen het Hogerhuis hebben ten doel de wet tot nationalisatie van de ijzer- en staalindustrieën er door te krijgen vor 1950. De tijd, dat het Hogerhuis een wet van het Lagerhuis kan tegenhouden, zal van twee tot een jaar beperkt worden. De nationalisatie der bovengenoemde industrieën kan Attlee op dit ogenblik niet doorvoeren, omdat hij vreest dat dit de industrie tijdelijk zou verlammen en dat juist op het ogenblik, dat de economie zo dringend een toeneming van productie nodig heeft.

De verkiezing ging om 3266 zetels. Slechts een van iedere drie zetels was er dit jaar vacant. Toen men Morgan Phillips, de secretaris van de Labourpartij vroeg of de nederlaag het socialistisch programma van de regering zou beïnvloeden, zeide hij: mijn hemel neen. In geen geval. Een ander hoog lid van de regering sloot zich hierbij aan en wees de mogelijkheid van de hand, dat er nieuwe algemene verkiezingen zouden zijn. Alleen een nederlaag in het Lagerhuis zou een verandering kunnen brengen. De regering houdt zich eraan, dat zij voor een termijn van vijf jaar gekozen is.

Phillips verklaarde nog, dat de successen der conservatieven slechts betrekkelijk een klein gedeelte vormen van de uitgebreide overwinningen, die de Labourpartij de laatste twee jaren bij de plaatselijke verkiezingen behaalde. Dat de Labour er niet in geslaagd is zulke belangrijke winsten voort te zetten kan in verband met de felle campagne der conservatieven, die welovervogen misbruik maken van de algemene ontevredenheid over de onvermijdbare beperkingen en tekorten, geen verschrikkelijke nederlaag genoemd worden. In vele gevallen kan het een voedsel en benzine-verkiezing genoemd worden. Hier deed Phillips een verwijzing naar de nieuwe voedselbeperkingen en naar het intrekken van benzinerantsoenen voor niet-noodzakelijke auto's. Deze twee beperkingen gingen in de dag voor de verkiezingen. Verblijdend vond Phillips het, dat in vele streken de Labourpartij toch vooruitging.

De Britse persvereniging zeide, dat alle tekenen er op wijzen, dat er een record behaald werd in het aantal stemmers. In vele streken bedroeg het aantal stemmers 50 tot 80% van het kiezerscorps. In andere dergelijke verkiezingen behaalt men slechts de 20%. Zowel de Labourpartij als de conservatieve partij zeiden voor de verkiezing, dat de verkiezing een proef was van de sterkte der Nationale Regering. De uitslag voor of tegen de regering was in dit geval van meer betekenis dan de zuiver plaatselijke toestand.

Tezamen met de drie millioen kiezers, die Dinsdag in Schotland verkiezing zullen houden, maakten de kiezers van gisteren 50% uit van de kiezers, die het parlement kiezen. De andere 50% der kiezers leven in streken, die op andere tijden kiezen. Londen, waar de Labourpartij sedert 1934 de meerderheid heeft, stemde niet, noch vele anti-Labour streken.

Sommige leiders der Labourpartij zeiden in privé, dat de grootte der verliezen hen verrasten.

OVERVAL TE JERUSALEM.

De politie te Jerusalem maakte bekend, dat 15 of 20 gewapende Joodse jongelingen de politiewacht te Tel Aviv heden bestormden en twee leden van de Joodse ondergrondse beweging 'Irgun Zvai L Leumi' bevrijdden., die gedurende het weekeinde gearresteerd werden omdat zij borden met straatnamen verwijderden en onkenbaar maakten. De aanval begon met de ontploffing van een geluidsbom voor het gebouw, waarin het kantoor gevestigd is van de Hagana, het zelfgevormde Joodse verdedigingsleger, door wiens tussenkomst de twee leden van de 'Irgun Zvai Leumi geareteerd werden. De twee mannen werden gegrepen, nadat zij de bordjes met de namen 'Allenby-weg' en 'Koning George straat' verwijderd hadden en ze vervangen hadden door bordjes, waarop stond 'Vrijheidsweg' en 'Koning David-straat'.

De politie zeide, dat de bende, die de politiewacht aanviel, uitgerust was met automatische wapenen en alle beschikbare politieagenten in de wapenen riep, voordat zij er van doorging.Met deze aanval kwam er een obrupt einde aan de wapenstilstand van 24 uur die er bestond tussen de extremistische groep 'Irgun Zvai Leumi' en de meer gematigde 'Hagana', wier leden in de afgelopen maanden veelvuldig in onderlinge strijd gewikkeld waren. De radio van de 'Irgun' zeide gedurende het weekeinde, dat als de Hagana voortgaat zich met dezelfde reserve afzijdig te houden als zij in de afgelopen week deed, haar leden niet meer aangevallen zullen worden.

STAKING IN PALESTINA.

De Palestijnse Arabieren hielden gisteren een staking van twee uren ter gelegenheid van de verjaardag van de Verklaring van Lord Balfour, waarbij de Joden een Nationaal Tehuis in het Helig Land beloofd werd. De Arabische winkels sloten en de verkeersbussen en andere diensten werden gesloten. De Arabische bladen verschenen met zwarte randen.

VERSTERKING FRANS KABINET.

Minister-president Ramadier van Frankrijk voegde twee leden toe aan zijn kabinet van de Republikeinse Volksbeweging om de partij van George Bidault, de minister van Buitenlandse Zaken, een sterker stem te geven in de beslissingen van het ministerie. Zij zijn Jean Letourneau, minister van Herstel en Stedenbouw en Joannes Dupraz voor de Gewapende Strijdkrachten.

TER BEWAKING VAN DE DARDANELLEN.

Een telegram van het Tassagentschap uit Rome meldt, dat de Verenigde Staten het Griekse eiland Thasos voor de Zuidkust van Thracië omvormen tot een militaire basis ter bewaking van de Dardanellen. Het bericht, dat Tass zegt te ontlenen aan Italiaanse journalistieke kringen, deelt mede, dat het eiland uitgerust wordt met ondergrondse vliegvelden.

Ook worden militaire versterkingen en snelwegen aangelegd door Amerikaanse troepen in Corfu, Creta en op het gehele schiereiland Peloponesus.

het nieuws van vandaag

Churchills haan en hijzelf niet minder kraaiden victorie, nadat de uitslag der gemeenteraadsverkiezingen in Engeland bekend werden. Niet het gehele land stemde, doch ongeveer de helft. Overduidelijk was echter, dat de kansen beginnen te keren en dat het Engelse volk weer eerlang een beroep zal doen op de sterke man Winston Churchill, die tijdens de oorlog Engelands onbestreden leider werd.

Men moet echter toegeven, dat de Labourregering de wind helemaal niet mede heeft en het ongeluk wil, dat zij voor het aan het bewind komen niets als gouden eieren beloofde, die de Labourkip zou gaan leggen. Churchills eieren waren bloed, zweet en tranen.

Het is begrijpelijk, dat het oorlogsmoede Engeland geen weerstand kon bieden aan het lokkend paradijs van de Labour. Maar het paradijs stapte uit het land der beloften in het land der werkelijkheid. Het werd nog erger als hij Churchill en het groots ideaal van een vijand, die Engeland overmeesteren wilde, was er niet meer. De Labourregering moest met een uitgeputte bevolking vechten tegen een economische crisis, die geen overwinningen en heldendaden boeken kon. De steeds toenemende beperkingen op allerlei gebied, die nog erger waren dan tijdens het hoogtepunt van de barre oorlog, vroegen niet de heroieke activiteit der Britten om wacht te staan en mede te strijden in de door bombardementen verwoeste steden. Zij werden niet aangewakkerd door het directe leed van geheel een volk, dat rouwend iedere dag haar doden offerde voor de strijd tegen de vijanden van het land. Churchills trompetgeschal weerklonk in de entourage van een vastberaden, verbeten volk, dat stand wilde houden ten koste van alles. Het waren Churchills woorden: wij zullen vechten op de stranden, op zee en in de lucht. Wij zullen vechten in de dorpen en in de steden, in de straten en van huis tot huis. Wij zullen ons nimmer overgeven. Maar het waren ook de woorden van alle Engelsen en zij bewezen het met een rustige, bovenmenselijke inspanning. Deze entourage heeft de Labourregering heden niet.

Het is alles nu grauw en donker en er is geen direct tastbaar gevaar. De beperking van het rantsoen spek, van boter, kaas en wat dies meer zij wordt nu niet lichter gemaakt door de overtuiging van het brengen van een heroïek offer. Het beloofde paradijs werd een groter hel dan de oude. De boog reeds zo lang gespannen verslapt. En dit alles nog te meer, omdat er geen leider is, die met een dwingende overtuiging het Britse volk kan doen inzien, dat al dit leed, dat al deze offers nodig zijn voor het behoud van Engeland. Het Engelse volk ziet het rijk uiteen vallen. De vruchten van een weergaloos moedig gestreden oorlog zijn poover en bepalen zich hoofdzakelijk tot de eer. Het land werd gered, maar de mensen, die het land bewonen, zakken steeds sneller naar een peil van slavernij af, dat het gevolg is van de huidige economische noodtoestand.

Hoe dit alles te redden is, is een open vraag. Of Churchill het kan met zijn stelsel van vrijheid blijft te bezien. Maar Engeland en de wereld worstelt om uit al deze ellende te komen.

De Engelsman wil royaal spek en de Nederlander kaas met eieren en zo heeft eenieder zijn eigen verlangens. Het blijkt echter een lange weg voordat het varken, de koe en de kip geen economische staatsobjecten meer zijn maar gewoonweg voedsel voor de gewone man.

Labour-regering mist een Churchill om de massa te bezielen

Demagogie van het verleden wreekt zich

Voor de eerste keer in jaren, hebben de Britse mijnwerkers in één week meer dan vier millioen ton kolen gedolven. Niemand heeft gejuicht, maar niemand heeft het voor de hand liggende mopje getapt, dat het gebeurd is in de week, dat Shinwell, de Minister van Brandstof, Minister van Oorlog is geworden. Maar tòch zal het niet lang duren of enkele onvoorzichtigen zullen victorie kraaien en van de daken verkondigen, dat hun vertrouwen in de mijnwerkers niet beschaamd is.

De regering heeft zo weinig dingen om trots op te zijn. Churchill kon jarenlang het volk niets ander dan bloed en tranen en werk beloven. Labour heeft te vroeg de vruchten van de overwinning aan het vermoeide volk aangeboden. En het volk dacht, dat in de zomer van 1945 het aardse paradijs in Engeland zou geboren worden, maar moest ontdekken, dat het tijdperk van bloed en tranen afgelopen was, maar dat er harder gewerkt moest worden dan ooit.

De mijnen zijn genationaliseerd. De vakverenigingen ontdekten een waarheid, die zij hadden moeten kennen. Slechts weinige arbeiders bekommerden zich er eigenlijk om, wie de eigenaars waren. Duizenden hadden gedacht, dat er een nieuw tijdperk zou ontstaan na de geprezen nationalisatie, maar nog steeds moesten de kolen in diepe onderaardse, stoffige gangen worden gedolven. De productie zal omhoog gaan, meenden overmoedige Ministers, maar zelfs de hartstochtelijke Bevan, die zijn leven op het spel zet voor het socialisme, verklaarde na korte tijd, dat de arbeider niet van idealisme alleen kan leven. Langzamerhand begon het besef in de vakverenigingen te groeien, dat nationalisatie weinig te maken heeft met hogere of lagere productie. De arbeiders werden wrevelig, als hun leiders hen te vaak aanspoorden om harder te werken omdat de mijnen nu tòch van hen waren. Wat de mijnwerkers zich precies hadden voorgesteld, is moeilijk te zeggen; in ieder geval zijn zij teleurgesteld, aldus schrijft P. M. Smidts in 'De Volkskrant'.

Illusies armer.

En Horner, die nooit vergeet, dat hij communist is, sprak niet langer over hogere prestaties van de arbeiders. In zijn redevoeringen begon hij de nadruk te leggen op meer machines en meer arbeidskrachten. Morrison, de rondborstige, vjel enkele keren hevig uit: de mijnen waren genationaliseerd, de vijfdagenweek was ingevoerd, en nu was het tijd dat de arbeiders begrip gaan tonen voor de situatie. Maar overal werd aangedrongen op machines en de werfcampagne is met grote kracht, maar weinig succes aangepakt. Sinds 1945 zijn de nieuwe heren in Whitehall heel wat illusies armer en teleurstellingen rijker geworden.

Het verleden heeft zich gewroken. In de lange jaren, dat Labour aan de verkeerde kant in het Parlement zat, hebben de leiders in felle kleuren de wandaden van de kapitalisten geschilderd. In hun demagogie was ieder fabrieksеigenaar een zwart schaap, en iedereen die geen of weinig belasting betaalde een heilige. Nu blijken de heiligen echter mensen van vlees en bloed te zijn met een goed gehoegen. Zij willen wel werken als zij goed betaald worden, zoals hun dit in moeilijke tijden is beloofd. Zij willen wel werken, als zij iets kunnen kopen voor hun geld.

De tijden waren moeilijk voor de oorlog en de mijnwerkers van Wales en Yorkshire hebben geen grote behoeften. Maar nu blijven honderden uit de mijnen weg na drie of vier dagen als zij genoeg hebben verdiend om hun gezin van voedsel te voorzien. Kleren zijn er niet te krijgen en hoe meer zij verdienen, hoe meer Dalton, de Minister van Financiën, in handen krijgt. Een enkele maal gaat een stem op om het Belgische systeem in te voeren. België kent geen soberheid, en de arbeiders werken veel harder dan in Engeland om de duizenden dingen te kunnen kopen, die voor hoge prijzen te koop liggen in de winkels van Brussel, Luik en Antwerpen. Een enkele keer gaat een stem op om een speciale mijnwerkersvoorziening in te voeren, zoals in Limburg is gedaan en de mijnwerkers voorrang te geven voor schaarse goederen. Maar Attlee krijgt al hoofdpijn, als hij denkt aan het gehuil, dat de andere vakverenigingen zouden aanheffen.

Beheerst door vrees.

Laten we niet overdrijven. De leiders der vakverenigingen zijn redelijke mensen. Alleen vrezen zij voortdurend het vertrouwen van hun mesen te verliezen. Het paradijs is uitgebleven, toen Attlee naar Whitehall ging, heus niet alleen om de blunders, die de onervaren Ministers hebben gemaakt. Maar het is niet alleen de grote Churchill, naar wie nog bijna iedereen in Engeland luistert, die de regering dingen verwijt waarvoor de omstandigheden verantwoordelijk zijn. Het zijn de communisten en de linkervleugel van de partij die zonder ophouden prediken, dat de regering ontrouw is geworden aan de beloften van de weken voor de verkiezingen. „Pluk de rijken", herhaalt de Daily Worker iedere dag. Het blad verdraait de feiten op schandelijke wijze. Nooit wordt een poging gedaan om de lezer de moeilijkheden van het land uit te leggen. Nog steeds klinkt deze holle stem, zoals zij klonk in de jaren voor de oorlog. „Slechts enkele kapitalisten staan tussen de arbeider en zijn geluk. De regering weigert hen aan te pakken".

Roepende in de woestijn.

De regering bevindt zich in een moeilijke positie. Het moet gezegd worden: de Engelse arbeider zou heel wat harder kunnen werken, maar de regering heeft gefaald en faalt nog steeds hem hiervan te overtuigen. Haar propaganda grijpt de „man in de straat", de beroemde gewone man, niet aan. De dure perschefs, de ornamenten van elk Ministerie, blijken het zout in de pap niet waard te zijn. De ongeluks-

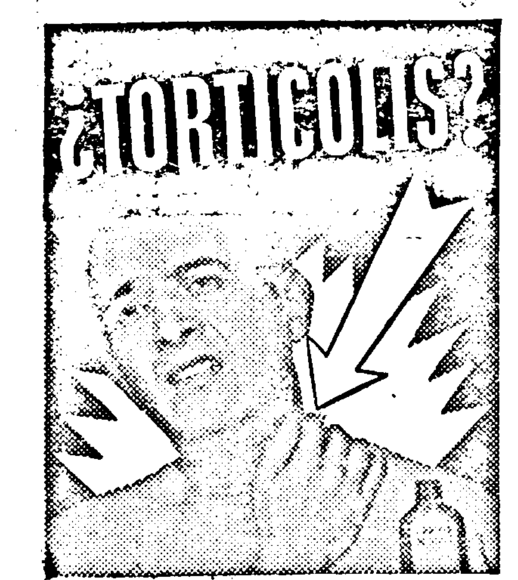
profeet, Sir Stafford Cripps, is een roepende in de woestijn.

Hij is de man geweest die het eerst inzag, dat de regering, tijdelijk althans, van haar linkse koers moest afwijken om het land te redden. Hij durft nu met kracht te vragen om meer werk. Hij heeft het volk verteld, dat er nog minder goederen in de winkels zullen komen, en dat nog grotere bezuinigingen op de invoer van voedsel nodig zijn. Hij probeert de veeleisende vakverenigingen in bedwang te houden, vergeefs. Als iemand de regering naar rechts duwt, is het inderdaad deze overtuigde socialist. Waarschijnlijk ligt het aan hem, dat de staalindustrie voorlopig niet wordt genationaliseerd. Cripps vreest, dat de productie er onder zou lijden en staal is één van de pijlers van het exportprogramma. In deze troebele tijden kan nu eenmaal geen socialistische economie worden ingevoerd, zelfs niet met een Gestapo, die met grote „Gründlichkeit" tegen de kapitalisten zou optreden. Daarom moet bezuinigd worden op openbare werken, en daarom moeten de arbeiders harder aanpakken, voorlopig zonder grote materiële beloningen.

Dit is het grote probleem van de regering: hoe steeds verder naar rechts te koersen langs de weg, die Cripps zo scherp omlijnd ziet en tegelijkertijd hoe zware offers van de arbeider te vragen zonder hem te verbitteren.

De „Daily Herald", het blad van de vakverenigingen is begonnen in eenvoudige woorden de redenen voor de crisis uit te leggen. Eenvoudige woorden, maar ook weinig bezielende. Dagelijks meldt de Times, op welke plaatsen Engelands Ministers, spreken. Er gaat geen dag voorbij, zonder een ministeriële redevoering, maar geen man in dit kabinet heeft Churchill's bijtende welsprekendheid. In de gelukkige dagen, toen Labour geen verantwoordelijkheid had ontbrak het niet aan demagogie, maar nu de tijd is gekomen om de vele bittere pillen te vergulden, zijn er geen candidaten.

De regering heeft het volk weinig te bieden om over de arbeidsvrees heen te komen. Schelden op de Amerikanen verliest gauw zijn aantrekkelijkheid en goederen zijn er niet. Het probleem van de werklust is het moeilijkste, dat Attlee op te lossen heeft. Gevraagd wordt een man, die de massa kan bezielen.

KVP spreekt zich uit over de West

Wenst algemeen kiesrecht, verantwoordelijk bestuur, vertegenwoordiging in een Rijkskabinet enz.

(Van onze correspondent)

In Tivoli's zaal te Utrecht heeft de Katholieke Volkspartij op Zondag 26 October haar eerste congres gehouden. Ruim 1500 afgevaardigden waren tezamen en logies moest worden gezocht tot in Hilversum en Amersfoort toe. „Een wapenschouw" noemde KVP-voorzitter W. J. Andriessen deze samenkomst, welker eerste zitting o.a. werd bijgewoond door Gouverneur dr. P. A. Kasteel, tezamen met ministers en andere voormannen van de KVP.

Was deze grootste bijeenkomst uiteraard in de eerste plaats een belangrijk evenement in Nederland zelf — met 465.000 leden bereikte de KVP een ledental dat de Staatspartij nooit heeft gehad — van rechtstreeks belang voor U in de West werd het congres omdat een van de zeven resoluties die werden aangenomen, betrekking heeft op Suriname en de Nederlandse Antillen. Dit is de eerste maal, dat een politieke partij zich onomwonden nopens de Westindische zaken uitspreekt en uit het referaat dat mr. Gerard Kropman hield blijkt dat de progressieve politiek der KVP hierin nogmaals wordt beklemtoond. Zo grijpt de Westindische resolutie reeds vooruit op een eventuele grondwetsherziening en noemt Curaçao en Suriname niet langer gebiedsdelen, maar landen, een term die boekdelen spreekt omdat met terzake de Oost juist niet van landen, maar van staten spreekt, politieke formaties alzo.

Mr. Kropman, die zoals U weet voorzitter van de KVP-fractie in de Eerste Kamer is en die indertijd aan het hoofd van de parlementaire commissie Suriname en Curaçao bezocht, sprak zijn referaat Zaterdagmiddag uit. Hij zette historisch en geografisch uiteen wat Suriname en de Antillen zijn, iets wat uw correspondent meent te kunnen voorbijgaan, omdat het meer ter oriëntatie was van het gehoor. Dit gehoor en dat is zeker hoopgevend, bestond voor al uit jonge lieden. Onder de aanwezigen bevond zich mr. dr. Moises F. da Costa Gomez, die ook sprak na het debat, hetwelk tot de resoluties leidde.

Van een eigenlijk nationalisme kan men in Suriname op of de Antillen niet spreken, aldus de heer Kropman, daarvoor is de samenstelling van de bevolking te gevarieerd. Door missie en zending ontstond evenwel een zelfbewustzijn, waardoor mr. Kropman van Suriname en Curaçao kon verklaren dat zij tot politieke rijpheid zijn gekomen. Waarbij de spreker er op wees dat het begrip „politieke rijpheid" in de West dan niet geheel gedekt wordt door wat men er in Europa onder verstaat. Het landszelfbewustzijn kweekte belangstelling voor eigen volk en zo groeide de begeerte om de verantwoordelijkheid van het gouvernement op zich te nemen. Mr. Kropman betoogde met klem van redenen de urgentie waarmede men nopens de Antillen en Suriname moet handelen om op de kortst mogelijke termijn te komen tot een Volksvertegenwoordiging gekozen rechtstreeks bij algemeen kiesrecht. Deze volksvertegenwoordiging zou de interne aangelegenheden behandelen en het plaatselijk bestuur zou aan deze volksvertegenwoordiging verantwoordelijk moeten zijn.

De gouverneur — als koninkrijksorgaan benoemd en ontslagen door de Kroon — zou aan de top der uitvoerende macht staan. Er moet bestuurs- en financiële decentralisatie komen. Zowel Suriname als de Antillen moeten in Den Haag vertegenwoordigd zijn om bij de behandeling van koninkrijkszaken te worden betrokken. Ajs zodanig dacht de spreker aan een rijkskabinet waarin ook Westindiërs zouden komen; een rijksvertegenwoordiging om zaken die het hele koninkrijk raken te behandelen; een rijksraad om uit te maken welke zaken als koninkrijkszaken — dus vallende binnen de competentie van vorengenoemde twee colleges — te bestempelen zijn.

Ook wenst mr. Kropman Surinamers en „Antillianen" in de Raad van State te zien.

Er volgde een debat, dat aan de strekking van mr. Kropmans betoog niets wijzigde. Hierop sprak dr. Da Costa Gomez — wiens gedachten in veel van mr. Kropmans woorden naar voren traden — om eveneens de noodzaak van spoed te beklemtonen. Handelt men niet spoedig, aldus Da Costa Gomez, dan is de Katholieke Partij op Curaçao uiteen vallen en dan zou ik zelf genoopt zijn een nationalistische partij te stichten. Aan beloften heeft men niets, aldus deze spreker, die veronderstelde dat als Nederland niet haast maakt, de West wel eens een beroep zou kunnen doen op de Pan-Amerikaanse Conferentie die in Januari in Bogota zal samentreden. De ontevredenen denken aan Venezuela, aldus de meesterdoctor in zijn kras betoog dat onder doodse stilte werd aangehoord.

Hierop werd de volgende resolutie aangenomen, die later als een der zeven resoluties van het grootse KVP-congres werd gepubliceerd. De tekst ervan luidt:

Het congres spreekt als zijn mening uit:

1. dat het koninkrijk in nieuwe stijl, omvattende de landen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, opgebouwd moet worden op de grondslag van vrijwillige samenwerking en moet leiden tot een volledige deelgenootschap der landen bij de behartiging van de gemeenschappelijke belangen. Het congres betuigt in dit verband zijn instemming met de voorgenomen Rondetafel-conferentie, waaraan vertegenwoordigers der drie landen naast elkander zullen deelnemen, en waarin in onderling overleg tot overeenstemming behoort te worden gekomen omtrent de beginselen aan de hand waarvan de opbouw van het koninkrijk in nieuwe stijl zich zal hebben te voltrekken. Het congres juicht het voorts toe, dat de regering de voorbereiding tot de grondwetsherziening, die de voor deze opbouw legislatieve ruimte moet verschaffen ter hand heeft genomen;

2. dat aan de landen Suriname en de Nederlandse Antillen in het nieuwe staatsbestel een volwaardige plaats moet worden ingeruimd, en zij derhalve in nevenschikking ingeschakeld zullen worden bij de behartiging van alle gemene rijkszaken. Dit ware naar de mening van het congres te verwezenlijken door: a. de instelling van een rijkskabinet, waarin onder meer zitting hebben een of meer ministers, belast met de behartiging in rijksverband van de zaken Suriname en de Nederlandse Antillen rakende; b. de instelling van een rijksvolksvertegenwoordiging, waaraan dit rijkskabinet verantwoordelijk is, en waarin zowel afgevaardigden uit de Westindische landen als die uit Nederland zitting hebben. In deze vertegenwoordiging worde aan de afgevaardigden uit Suriname en de Nederlandse Antillen een relatief groter aantal zetels toegekend, dan hun naar evenredigheid van het aantal inwoners, vergeleken met Nederland, zou moeten toevallen, terwijl c. een rijksraak, waarin elk der drie landen gelijkelijk vertegenwoordigd is en waarin de medewerking van elk dezer landen nodig is om zaken, welke niet reeds als zodanig zijn aangemerkt in de tot stand te brengen rijksgrondwet (rijksstatuut) te kunnen verklaren tot rijksaangelegenheden.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Thousands Cheer". 7 en 9.30 pm.

ROXY: „Romance Musical". 7 uur en „The Killers", 9 uur.

CINELANDIA: „Jesse James" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 9 November as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai telefoon 2314.

APOTHEKEN: De avonddjensten tot en met 7 November as. worden waargenomen door: Botica Excelsior (Punda) Heerenstraat 4 tel. 2004 en Botica Emma (Otrabanda) Breedestraat 159, tel. 1636.

CULTUUR CENTRUM: Lezing Piet Bakker om 20.30 uur. Onderwerp: „Wij en het Water."

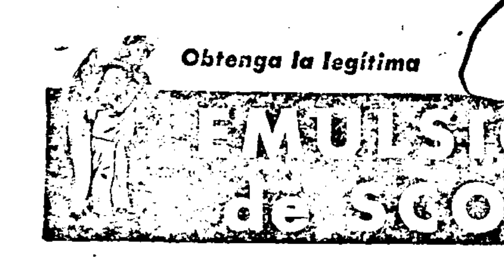
CUROM:

Maandag 3 November:

18.30 Kinderuitzending (P); 18.50 D.nermuziek; 19.20 Uitzending in het papiament; 19.35 Disco-nieuws: 20.00 Nieuws; 20.15 Comedy music; 20.30 Sportweek; 20.35 Mailbrief uit Nederland; 20.45 Aether-cabaret 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Melodie en Rythme; 21.55 nieuws.

Dinsdag, 4 November:

12.00 Programma-overz.; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Benjamino Gigli.

NIEUWE KAART.

In het October nummer van de Nationale Geographic Magazine verscheen een nieuwe kaart van het Caraibisch gebied.

Deze kaart, in mooie kleuren vervaardigd, geeft een duidelijker beeld van het Caraibisch gebied.

DEPARTEMENTALE FILMSHOW.

Woensdagavond 8 uur zullen op de binnenplaats van het Departement van onderwijs en Volksontwikkeling weer enkele documentaire en culturele films gedraaid worden. Het programma is met zorg samengesteld en laat ons een marathon loop uit de Olympiade van 1936 zien. Voorts is er ook nog een film, over de belangrijke plaats, die de school inneemt, bij de opvoeding van de jugd.

En zij die met één hand op een wild paard willen rijden zonder zandruiter te worden, het witte venster zal het U laten zien. Een opmerkelijke film is de rolprent „Camera Magic", die laat ons zien hoe „trucks" ontstaan.

GOUVERNEMENTS-BOEKERIJ EN OPENBARE LEESZAAL.

De Openbare Leeszaal heeft de volgende werken ontvangen:

Romans: Bakker, P. — Giske de rat; Blijstra, R. — Diagnose; Bomans, G. — Kopstukken; Cain, J.M. — Mildred Pierce; Coolen, A. — Peelwerkers; Corsari, W. — De man die het niet mocht terugkeren; Herley, J. — De Oceaan; Iependaal, W. can — Gegist bestek; Kramer, D. — Roeland Westwout; Myers, I. Briggs. — Het zwaard van Damocles; Risseeuw, P.J. — Landverhuizers. 2 dln. Saint-Héller, M. — Het bal van Carolle Alérac; Sinclair, F. de. — Het huis der verschrikking; Stempher, G. — „Verkeerd verbonden"; Vestdijk, S. — De vuurraanbidders; Walschap, G. Celibaat; Zandstra, E. — De stem van de zee.

Studieboeken: Alewijn, W. F. — Fotograferen in de Tropen; Blanshard, P. — Democracy and empire in the Caribbean, Donker, A. — Ik zoek Christenen; Engelman, J. — Een naald vol dromen; Feiling, K. — The life of Neville Chamberlain; Hallema, A. — Historische brieven; Hendrickx, P.H. — Het nieuwe radioboek voor jongens; Hersey, J. — Hiroshima; Leeuwen Boomkamp, C. van. — De klanksfeer der oude muziek; Meyboom, Zr. F. — De aanstaande moeder en haar kindje; Miller, Th. and W. Brummitt. — This is photography; Rhijn, A. A. van. — Geleide economie; Romein, J. — Beschouwingen over het Nederlandse volkskarakter; Romein, J. en A. Romein. — Erflaters van onze beschaving 4. dln. Wessem, C. van. — Beethoven.

Met diep leedwezen berichten wij het plotseling overlijden op 29 October 1947

van onze hooggeachte medewerker de Heer

Samuel Casoetto

in den leeftijd van 55 jaren.

Zijn nagedachtenis zal bij ons in hooge eere bijven.

Directie en Personeel

CARIBBEAN SALES

Republikeinse strijdmacht is niet bewust van haar taak

De T. N. I. zal schoonmaak houden

Indo-Europeanen moeten worden vermoord, zegt een Republikeins generaal

Het trekt de aandacht dat de recente redevoeringen van vooraanstaande republikeinse leiders betreffende de republikeinse strijdmacht toegeven, zij het dan ook slechts schoorvoetend, dat de T.N.I. leden niet allen onzelfzuchtige vrijheidsstrijders zijn, en ut hetgeen door de T.N.I. generaals is gezegd kan zelfs worden opgemaakt dat de stemmen die uit het volk opgaan omtrent de corruptie en andere misstanden bij de T.N.I. thans zo luid zijn dat men er te Djokja niet langer over durft zwijgen. Men noemt geen namen en geen feiten, en zinspeelt nog slechts, maar ook Soemoto (boeng Tomo) verklaarde in een radiotoespraak dat er tot voor kort T.N.I.-leiders zijn geweest die ongeschikt voor hun functe waren. Zij betwistten elkaar iedere betere positie, maar volgens Soemoto heft de Nederlandse agressie hier een einde aan gemaakt, en de meeste leiders zouden thans inzien dat de republeiknse belangen voor de persoonlijke moeten gaan.

Een andere republikeinse generaal schijnt niet overtuigd te zijn dat de republikeinse soldaten allen goed weten waarvoor zij vechten: tijdens een persbijeenkomst legde generaal Soengkono de werkwijze uit van de Pepolit, een organisatie die zich bezig houdt met de politieke vorming van de T.N.I.

Op 1 October jl. bedroeg het aantal aan republikeinse zijde gesneuvelde Japanners 26, het aantal gevangen Japanners 18.

Tevens sneuvelden aan republikeinse zijde vijf Brits-Indiërs, en werden 33 gevangen genomen.

Voorts werden vier Duitsers gevangen genomen.

Een ongedateerde bekendmaking van de bevelhebber der republikeinse 17 Augustus-divisie, welke bekendmaking blijkens in September werd gepubliceerd luidt a.v.:,

1. Ik, comamndant van de 17 Augustus-divisie, beveel dat het gehele Indonesische volk gereed behoort te staan voor het opnemen der wapens teneinde onze belangen te verdedigen.

2. alle Insonesisch personeel dat onder Nederlanders werkt moet bewapend worden en oproer wekken; het behoeft daartoe niet op bevelen te wachten. Alle Indonesiërs die met de Nederlanders samenwerken moeten ten spoedigste ontslag nemen. Wij staan niet voor de gevolgen in, wanneer in de toekomst aanvallen worden ondernomen. Het zal niet lang meer duren dat wij over geheel Java en Madoera tegen de Nederlanders zullen optreden.

3. Iedereen dient landverraders aan te wijzen, bijvoorbeeld zij die bij de civiële politie werken, anders zijn zij zelf verraders. Zij, die 100% pro-Nederland zijn zullen worden vermoord Wij van de T.N.I. zullen straks schoonmaak houden.

4. De leden van de Partai Rakjat Pasoendan zijn vijanden van de T.N.I. De T.N.I. zal hen verdelgen. De Partai Rakjat Pasoendan is in wezen een Nederlands werktuig en een verraadster van de republiek Indonesia. Het is haar geraden spoedig een plaats te zoeken waarheen zij kan evacueren. Zij moeten maar een onbewoond werelddeel zoeken, en wanneer zij zich niet aan de republiek wensen te onderwerpen moeten zij gedood worden.

5. De broeders, die een werktuig zijn geworden van de Nederlandse honden en geen oproer willen maken kunnen zich bedreigd voelen door de T.N.I. en behoren te worden gedood. Alle Indonesiërs die lid zijn van de Nederlandse civiële politie mogen in geen geval hun wapens afgeven aan de Nederlanders. Deze wapens behoren ons toe.

6. Te beginnen met 27 Augustus zijn de Nederlanders verplicht naar Nederland te vertrekken. De Nederlanders hebben zich reeds onderworpen aan de republiek Indonesia. Alle Indonesiërs die door de Nederlandrs bewapend zijn mogen die wapens niet aan de Nederlanders teruggeven. De Indo-Europeanen moeten worden vermoord.

7. De Arabische regering wijst alleen af die onder Nederlandse leiding naar Mekka reizen. Slechts zij die onder republikeinse leiding gaan worden toegelaten.

8. Op 1 September worden de Nederlandse vlaggen te Batavia neergehaald en de roodwitte vlaggen worden geheschen. India is woend en verleent ons steun. De Australiërs trekken reeds binnen in Tamboen, Krawang, Djongol, oPerwokarta en Tjikampek en ontwapenen de Indo-Europeanen in samenwerking met de T.N.I. Het zal niet lang duren of de T.N.I. zal in Buitenzorg, Patjet en Tjiandjoer komen.

Dit beval was ondertekend: „Hoofdkwartier T.N.I., 17 Augustus-divisie; de bevelhebber van de divisie: Rama.

Een proces-verbaal omtrent het vermoorden van vier gewonde Nederlandse militairen luidt a.v.:

Op 4 September, 's middags vijf uur vergaderde een bende van 60 man, waarbij de volgende instructie werd gegeven: Morgenochtend moet iedereen klaar staan voor het huis van Djamal, want ik wil een aanval op de Nederlandse patrouilles ondernemen. Allen vrouwen en kinderen moeten uit Bangsalsari (nabij Djember) evacueren. Door de T.N.I. zullen twee mijnen op de grote weg voor aBngsalsari worden gelegd. Wanneer de Nederlandse patrouilles op de mijnen zijn gelopen moeten zij direct bestormd worden.

De volgende ochtend zes uur werden de mijnen gelegd en de bende posteerde zich aan weerszijden van de weg. Om half negen naderde een Nederlandse patrouille bestaande uit twee trucks en een jeep. De tweede truck liep op de mijnen, en de jeep schoof een ravijn in ter rechterzijde van de weg. Onmiddellijk na de ontploffing werd tot de aanval overgegaan. Vier Nederlandse militairen werden met klewangs afgemaakt. Dit gebeurde door de volgende 15 personen (volgden namen). Hierop namen allen de vlucht. De persoon, die bovenstaande gegevens vestrekte werd nog dezelfde dag gearresteerd.

STEUN VOOR HET APOSTOLAAT TER ZEE.

Het Apostolaat ter Zee op Aruba heeft zich tot de Gouverneur gewend met een verzoek om subsidie voor het Zeemanshuis aldaar, indien mogelijk tot een gelijk bedrag als het Zeemanshuis van het Apostolaat ter Zee op Curaçao die geniet.

Deze vereniging, welke uitstekend werk verricht, wekt thans met een tekort, en kan de nodige verbeteringen zonder steun van derden niet doorvoeren.

Het is ondergetekende bekend dat ook de Lago Oil & Transport Co. Ltd. bereid is steun te verlenen.

Voor steun van gouvernementszijde stelt hij voor een bedrag van ƒ 15.000.—, dus een gelijk bedrag als Curaçao geniet, als subsidie te verlenen.

Bovenwinden

ELECTRICITEIT OP ST. EUSTATIUS.

Het is de Gouverneur bekend, dat door particulieren op St. Eustatius gelden zijn bijeen gebracht voor de oprichting van een eenvoudige electrische storvenenn iet, en door gebeden, naar eigen intentie. Laten wij op stroomopwekking en distributie. Dit initiatief dient t eworden aangemoedigd, waarom de Gouverneur het wenselijk acht hiervoor een subsidie ad ƒ 5.000.— op te brengen als eerste hulp in de oprichting van deze centrale.

In 1948 kunnen dan gelden worden opgebracht voor straatverlichting.

Van her en der

CHURCHILL DANKT.

Churchill dankte na de verkiezing aldus: Ik wens mijn hartelijke dank en gelukwensen aan te bieden aan alle kiezers, die deelnamen in het door het gehele land aanvaarde protest tegen het socialistisch wanbesteuur van onze zaken. Deze schitterende overwinning van conservatief- en liberaalgezinde mannen en vrouwen op de ongeschikte en verkeerde krachten, die onh leidden naar de ondergang, is het beste ding, dat ons land ten deel kom vallen sedert de verkiezingsramp van 1945.

Ik ben verheugd te zien, dat de industriestreken met Lancashire voorop terugkeren tot hun oude vertrouwen in de democratie er Tories en haar moderne ontwikkeling. Gedurende jaren hebben de socialisten gevochten voor de plaatselijke verkiezingen met alle kracht, waarover zij beschikten. Wij waren derhalve in deze ernstige tijd ook gedwongen te strijden. Het resultaat berooft de socialistische regering van het mandaat, dat zij bij de algemene verkiezing kreeg. Voortaan zullen zij regeren zonder de morele steun van het volk en tegen zijn wil.

Churchill zeide het parlement in oorlogstijd met zijn grote conservatieve meerderheid nam de verreikende beslissing om het stemrecht voor het parlement en de plaatselijke gemeenteraden hetzelfde te maken. Wij voegden zeven millioen kiezers toe aan de plaatselijke registers. Dit was een mooi voorbeeld hoe men uit kan komen boven kortzichtige partijpolitiek en hoe wij eens te meer ons wachtwoord gestand doen vertrouwt het volk. Eens te meer werd dat vertrouwen beloond en wij kunnen voorwaarts gaan met hetrnieuwd vertrouwen in de toekomst van Engeland. Wij zijn er zeker van, dat het land niet zal toestaan, dat het teleurgesteld wordt en dat het zal beletten, dat het zich onwaardig zich zal tonen aan de gebrachte en te brengen offers.

DE HULP DER VERENIGDE STATEN.

Bekend werd, dat het waarschijnlijk is, dat het Congres gevraagd zal worden het volgend jaar meer dan drie milliard dollars toe te staan voor hulp aan West Europa volgens de bepalingen van het Marshallplan. Trumans raad van economische adviseurs deelden hem gisteren in een rapport mede, dat directe giften zowel als leningen nodig zouden zijn om Europa's herstel te verwezenlijken. In het rapport werd gevraagd de huidige federale belastingen te handhaven. Dit voorstel werd gesteund door verschillende democratische senators, alhoewel vele Republikeinse senators er tegen zijn. Het geschatte bedrag van de directe giften, die aan het Congres worden aanbevolen, beloopt ongeveer 60% van het totaal. Meer dan de helft van de voorgestelde hulp volgens het Marshallplan zou vrij van kosten zijn.

De Europese leiders vroegen, dat de toegestane hulp grotendeels beschikbaar zou worden gesteld in dollars, die zij zowel binnen als buiten de Verenigde Staten zouden kunnen besteden. De omgeving van Truman heeft plannen om de hulp voor het grootste gedeelte in goederen te verschaffen en de dollars, die beschikbaar worden gesteld, hoofdzakelijk onder toezicht van de Noordamerikaanse regering, te besteden. De Europese suggestie werd onderstaatssecretaris Robert Lovett ongeveer tien dagen geleden aan de hand gedaan door sir Oliver Frank, de Britse voorzitter van een comité van Europese economische leiders, die tezamen met de regering der Verenigde Staten aan de herstelplannen werken. Als argumentering werd gegeven, dat het verschaffen van het grootste deel der hulp in dollars het probleem van goederen voor Europa te kopen op het Westelijk Halfrond zou vergemakkelijken. Vooral voor de markten op het Westelijk Halfrond en wel voornamelijk Canada en Argentinië.

NIEUWE ACTIE IN ITALIË.

In Italië wordt wederom een nieuwe actie gevoerd om de grootste vleugel van de verdeelde Socialistische partij haar aanhankelijkheid aan de Communistische partij te doen verbreken. Deze actie komt van dezelfde man die in Januari jl. een stoutmoedige beweging op de been heeft gebracht om de Socialisten van de Communisten te doen afscheiden.

De vroegere spreker van de Algemene Vergadering en leider van de „P.S.L.I." (Italiaans Socialistische werklieden partij), Giuseppe Saragat, schreef een brief aan de „P.S.I." (Communistisch gezindte Italiaanse Socialistische Partij), waarin hij voorstelde er van af te zien, ministerszetels in de Christelijk Democratische regering van premier de Gasperi aan te nemen.

In zijn brief argumenteerde Saragat dat de Communisten hun eigen ondergang tegemoet gingen met hun zuiver negatieve houding in de Italiaanse politiek en vanwege hun vijandige gezindheid tegen het Marshall plan en de Noordamerikaanse hulpverlening aan Italië. Hij zeide dat de mogelijkheid voor een reconstructie en het verkrijgen van brood voor de arbeiders afhing van de beslissingen die genomen zouden worden op de Vergadering van Pietro Nenni, Lelio Basso en de P.S.I. leiders. Op deze vergadering zou men het voorstel van de „P.S.L." in overweging nemen.

Het nieuwsblad van de „P.S.I." „Avanti Sarcastic", schreef dat indien de Socialisten van Saragat werkelijk berouw hadden, zij dit met daden moesten bewijzen inplaats van al die mooie woorden.

OVERDRACHT SPOORWEGEN IN ARGENTINIË.

Gedurende een korte plechtigheid, die tegelijkertijd te Buenos Aires, Santa Fé en Rosario, plaats had werden de Franse aandelen van de spoorwegen in Argentinië overgedragen aan de Argentijnse regering, die ze overdroeg aan de staatsspoorwegen. Drie kleine lijnen werden aan Argentinië verkocht voor 182.796.173 pesos.

NIEUWS IN HET KORT.

De Zuid-Amerikaanse landen overwegen collectief de diplomatieke betrekkingen met Rusland te verbreken. Venezuela en Mexico weigeren nog.

Verklaard wordt dat de Ver. Staten thans de beschikking hebben over atoombommen, waarvan de uitwerking vijftig maal groter is dan de atoombom op Hirosjima.

Meerdere fabrieken nu aan de slag voor deze wapenen, waarvan de uitwerking lange tijd na het aanwenden nog dodelijk kan zijn, zodat de gebieden voor duizend jaar onbewoonbaar zullen zijn.

De Deense parlementsverkiezingen hebben een verlies voor de conservatieve links-radicalen en communisten opgeleverd.

Bij de Tweede kamer is een nieuw wetsontwerp ingediend om de invoer belastingen op benzine te verhogen van ƒ 10.50 tot ƒ 14.67 per 100 L. Dit wil zeggen dat 1 L. benzine 25 ct. gaat kosten, de oude prijs bedroeg 22 ct.

Mackenzie King naar Nederland.

De Canadese Minister President, Mackenzie King, zal nog vóór het bijwonen van het huwelijk van Prinses Elizabeth op 20 November, een bezoek brengen aan Nederland.

M. S. BRASTAGI VASTGELOPEN.

Het m.s. „Brastagi" dat nabij Mozambique is vastgelopen, vertoont geen tekenen, dat het in tweeën zal breken. De Rotterdamse Lloyd heeft reeds de nodige maatregelen getroffen in belgingssleepboten zijn onderweg om de lading over te nemen.

BIJ DE DOOD VAN GONSALVES.

Bij het overlijden van Charles Gonsalves mochten wij een brief ontvangen van een zijner beste vrienden, de heer Anthony E. Grillo. Deze verzoekt ons nu dit schrijven in ons dagblad te publiceren, een verzoek, waaraan wij gaarne voldoen. Wij hebben dit schrijven onvertaald opgenomen.

Gentlemen:

The many friends of Charles Gonsalves in the United States were shocked and grieved at his intimely death. Mr. Gonsalves, of course, was a dear friend of mine, and I feel his death as a deep personal loss.

In his many trips to the United States and Canada, Charles Gonsalves might have been termed a goodwill ambassador for Curaçao. Although he was a loyal Britisher, that did not detract form his love and admiration for Curaçao and the people of that beautiful island.

Mr. Gonsalves was a selfmade man who, through his indefatigable efforts, honesty and greaness of character, reached a position of esteem in the business world. As a man he was a gentleman of great integrity, fine character, and he was a great humanitarian. He had a kind word for all. He endeared himself to all with whom he came into contact. His devotion to his family was inlimited. He was an exemplary family man.

I am conveying these few words of eulogy in behalf of myself, my family, and all Mr. Gonsalves' friends in the States, all of whom extend their deepest sympathy to Mrs. Gonsalves, the children, his mother, and his family, in their bereavement.

Some day I intend to visit your beautiful island again, but Charles Gonsalves' absence will be deeply felt.

Sincerely yours,
Anthony E. Grillo.

WACHTDIENSTEN: C.P.I.M.

Maandag, 3 November.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Pesoneel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materiaal Afdeling: T. J. Wisman, Julianadorp (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 701.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Kansen van het Communisme in Duitsland

Russische bezettingspolitiek spreekt krachtiger dan propaganda

De ter gelegenheid van de laatste partijdag der Socialistische Eenheidspartij van Russische zijde openlijk geuite eis van een nieuwe communistische propagandagolf over West-Duitsland maakt, zoals wij in een be- de vraag actueel in hoeverre het communisme thans kansen maakt vat te krijgen op de massa van het Duitse volk.

Bij oppervlakkige waarneming van de na-oorlogse politieke ontwikkeling in Duitsland zou men geneigd zijn de kansen op het veld winnen van de communistische gedachte zeer laag te taxeren. Nadat de communistische partij in de eerste maanden na de capitulatie door haar straffe organisatie successen had weten te behalen en haar vertegenwoordigers op tal van belangrijke posten zag geplaatst, is haar invloed gaandeweg achteruit gegaan en uit de verkiezingen kon de partij niet anders dan als een kleine minderheidspartij te voorschijn treden. Haar bolwerken behield zij in weinige van ouds zeer rode centra aan Rijn en Roer en in Hessen.

Maar ook daar mist het communisme alle revolutionnair elan. Wij hebben er vele druilerige betogingen bijgewoond, waarbij enkele duizenden mensen de hoge woorden van de sprekers gedwee aanhoorden, met mate applaudisseerden, een getemperde „Internationale" zongen en daarna huiswaarts gingen als na een voetbalmatch, waarin de favorieten verloren hebben, aldus „De Maasbode".

Men kan zeggen, dat het communisme als massabeweging de verschijnselen van een politieke vermoeidheid vertoont. Grote en gemakkelijk aan te heffen leuzen, zoals „strijd tegen het monopolistische kapitalisme", „onteigening zonder schadevergoeding" en het bezit van oorlogsmisdadigers", „agrarische hervorming", hebben de vermoeidheid der massa niet kunnen overwinnen en worden met een grote mate van scepticisme bejegend. Leuzen zijn nu eenmaal voor het Duitse volk in de voorbije jaren bedriegelijke bakens gebleken.

De vrij grote mate van onverschilligheid, waarmede het Duitse volk temidden van zijn puinhopen de overvloedige en luidruchtige communistische propaganda langs zich heen liet gaan, is in hoofdzaak uit drie oorzaken te verklaren: de restanten der nazie-propaganda, de schrik voor het levenspeil van het Oosten en de hersteleisen der Sovjet-Unie. Men doet er goed aan niet voorbij te zien aan de omstandigheid, dat zij geen rechtstreeks verband houden met het communisme als maatschappelijke leer.

Het is onmiskenbaar, dat de nog bestaande afkeer van het communisme in het Duitse volk voor een belangrijk deel zijn oorzaak vindt in de nawerking der Goebbelse propaganda. Een generatie is in Duitsland opgevoed in de gedachtensfeer van de kruistocht tegen het bolsjewisme. Voor de denazificering of democratisering, of welke mooie namen men nog meer uitgevonden heeft voor de uitroeiing van Hitlers verderfelijke geest, is niets minder funest dan een ontwikkeling, die de idee van deze kruistocht weer op de voorgrond zou schuiven. Zij zou het gehele systeem der denazificering in de ogen van het Duitse volk tot een farce kunnen maken, Hitler en zijn nog levende ideeën voor de Duitsers rechtvaardigen, een botte roofoorlog in de taal der historie tot kruistocht promoveren en vunze, bloedbesmeurde moordenaars en roofridders der martelaarskroon met het hakenkruis geven. Het ideologische steekspel, dat de overwinnende mogendheden thans sedert twee jaren op een Duits toneel en voor een Duits publiek ten beste geven, heeft reeds thans de erkenning, dat het recht in de Hitler-oorlog aan de andere zijde was, doen verstommen.

Zwaarder nog dan propagandistische resten weegt de vrees voor het levenspeil van het Oosten. In de Sovjetzone hebben wij eens een bezoek gebracht aan een familie, die haar bezit verloren had en nu in een paar armelijke kamers was ondergebracht.

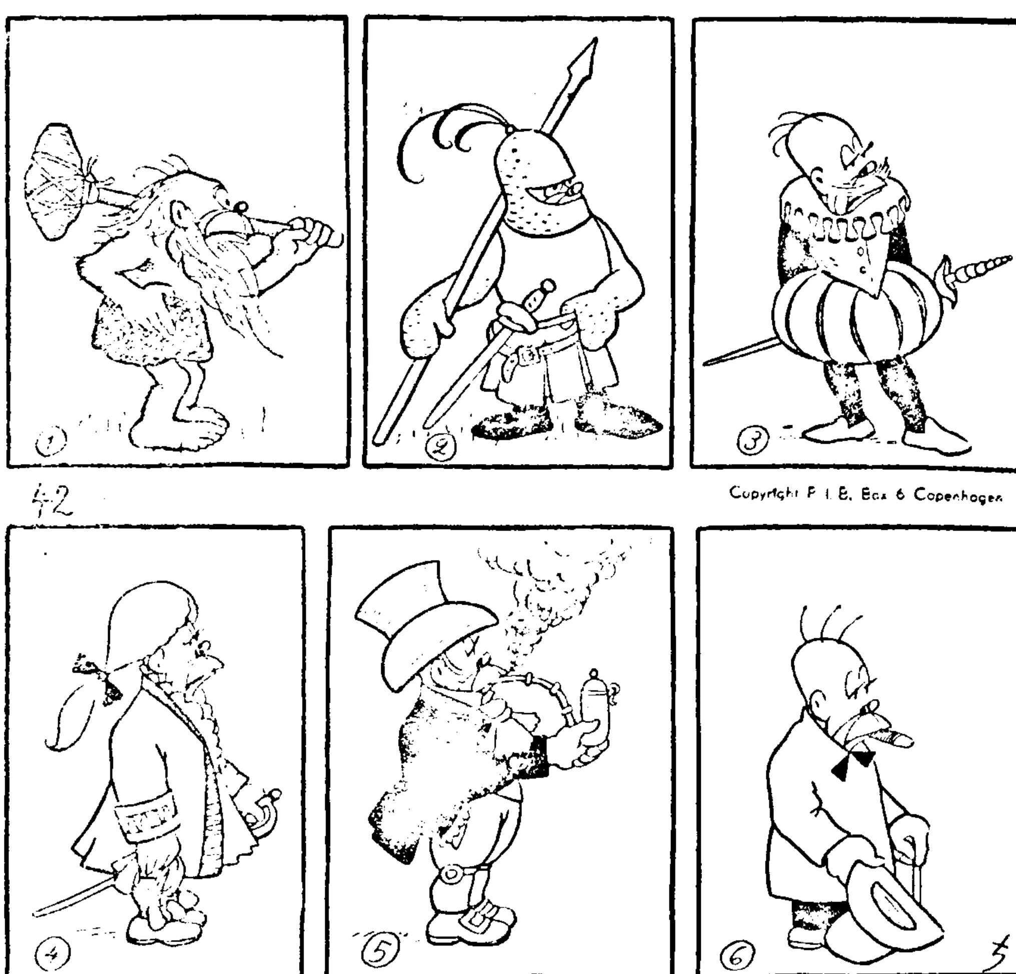
Wij zeiden: „Gij hebt niet veel meer te verliezen", maar de mensen wezen ons op een tafelkleed, op een kastje en een schilderij en tientallen andere herinneringen aan hun vroegere leven. „Dit alles kunnen wij nog verliezen, wij kunnen op de vloer zitten en uit oude blikjes drinken zoals in Rusland" was het antwoord.

Het communisme is in Duitsland belast met de persoonlijke kennismaking tussen Russen en Duitsers. In honderden gesprekken met voormalige Oostfronters kan men opvangen, hoezeer de Duitse soldaat de verschillen in levensniveau tussen een oud geciviliseerd land en een vers aan de feodaliteit ontrukt werelddeel heeft gezien als een bevestiging van Goebbels inblazingen. Dit heeft de verhouding tussen de Duitsers en de Russische bezetting bij voorbaat belast met de gevolgen van een meerderwaardigheidscomplex, dat versterkt is door de hartstochten, die een uitlaatklep vonden bij de bezetting der Duitse steden en dorpen en die „het Oosten" in zijn primitief ruwe vormen tot de Elbe brachten

Daar komt bij, en dit is de allervoornaamste factor, dat het communisme in Duitsland moet oproeien tegen de woeste stroom der hersteleisen. De Sovjet-Unie is door de Nazie-horden overlopen en zij is de zwaarst gehandicapte der grote vier. De Sovjets voeren in het Oosten van Duitsland een zeer sterke propaganda voor hun politieke gedachten, doch desonanks wordt hun politiek toch in hoofdzaak gekenmerkt door de halsstarrigheid, waarmee zij blijven staan op hun hersteleisen. Zij slepen hun reparaties in gedemonteerde fabrieken, gefabriceerde producten en gewonnen levensmiddelen, die voor een herstel van het Duitse leven zo dringend nodig zijn, uit het land, liever dan ze op een fictieve rekening te boeken.

Duitsland is voor hen het overwonnen land, dat zijn rooftocht betalen moet; niet, zoals voor de Britten en Amerikanen, een zieke patiënt, die dure medicijnen nodig heeft om weer op de been gebracht te worden. Scrupules kennen de Russen niet wanneer het op de doorvoering van deze politiek aankomt. Van Stalins belofte: „De Hitlers komen en gaan, maar het Duitse volk leeft verder" hebben de Duitsers der Oostelijke zone nog slechts één practisch effect gezien: dat zij kunnen werken aan de producten voor de bezetter en in fabrieken waarop de hand van het Sovjetstaatskapitalisme rust. Maar terwijl zij werken zien zij zich zelf verarmen, zien zij zich langzaam afzakken naar het peil van het Oosten.

Daarbij komt, dat deze Russische instelling zich niet alleen materieel uitwerkt, doch vooral ook beslag legt op vrijheden, waarnaar een volk na twaalf jaren partijbewind moet snakken. Persoonlijke onzekerheid, bedriegelijke partijpolitiek en camouflage door een geknevelde pers zijn er als duidelijke aanwijzingen, dat de Duitsers ook verzocht worden op de geestelijke ladder een paar sporten lager te gaan staan. Men kan dan ook zeggen, dat de grootste hindernis voor het communisme is de nabijheid van de communistische heilstaat zelf, want meer dan brengers van een heilsleer zijn de Russen de aanbieders van een zware rekening, welker voldoening de economische krachten uitput, die het verslagen land nog gebleven zijn.

ADAMSON IN HET VERLEDEN EN HEDEN

Lichtkogels in de nacht

Wapensmokkel op grote schaal?

Een fantastisch uitziend verhaal troffen wij aan in de „Gelderlander", geschreven door de Brusselse correspondent en door hem ontleend aan het Belgische weekblad „Vrai". Het gaat over een ingenieus wapensmokkelsysteem, georganiseerd door Sovjets over geheel West-Europa. Over zee vanuit Amerika, maar vooral per vliegtuig, van achter het ijzeren gordijn, zouden de onzichtbare stoottroepen bevoorraad worden, om op het beslissende ogenblik met volle bewapening voor de dag te kunnen komen.

Omtrent het stelsel van parachuteringen geeft de schrijver der Vrai-publicaties de volgende details voor Frankrijk en België. Vanaf Maart 1946 signaleerde men in de Landes (Zuid-West-Frankrijk) parachuteringen en korte tijd daarna nam men bij Lion twee vliegtuigen geladen met wapens waar. Deze toestellen droegen Joegoslavische kentekenen, doch zij waren opgestegen te Pilsen in Tsjechoslowakije, hetgeen niets verwonderlijks is wanneer men bedenkt, dat de Skodafabrieken het arsenaal zijn van alle centraal-Europese landen onder Russische „invloed".

Deze parachuteringen namen nog in aantal toe, zodat nog in Januari van dit jaar vijftien vliegtuigen een geregelde dienst onderhielden. Daarna hielden de operaties op in verband met de grote verplaatsingen der Brigades die Moskou bevolen had en die correspondeerden met de grote veranderingen in de Moskou-strategie. Zij zijn echter onlangs weer begonnen op volle kracht vooral aan de Belgische Zuidelijke grens en rondom Rijssel en Rocroy. Voor België geldt hetzelfde.

De eerste hadden plaats in de bossen bij Stoumont. De gehele operatie werd geleid door twee Russen van Joodse origine, onder de dekmantel van een „bosexploitatie" en met medewerking van de plaatselijke Spartacusgroep (Spartacus is de naam van de geheime gewapende communistische strijdbeweging). Verschillende parachuteringen hebben hier plaats gevonden. De „zendingen" waren bestemd voor de Spartacus van Rijnland, want de Duitsers zijn broeders zoals alle proletariërs der wereld.

Enkele zeer belangrijke parachuteringen werden ook gedaan ten Zuiden van Beaumont. Iedereen in de buurt is ervan op de hoogte, maar „van onbekende zijde" heeft men zeer handig het gerucht verspreid, dat verklikkerij de definitieve „verdwijning" van de schuldigen tengevolge zou hebben. De Spartacus is overigens zeer op haar hoede en neemt slechts enkele onmisbare handlangers uit de buurt in haar dienst.

Een moeilijkheid is er echter voor de parachutage-secties, die zij bezwaarlijk kunnen verhelpen, n.l.: de lichtseinen bestemd voor het vliegtuig. Men beschikt te dien aanzien over verschillende getuigenissen. Behalve bij Stoumont, waar de organisatoren beschikten over een zg. „S-phone" moet men in andere gebieden zijn toevlucht nemen tot vuren of lichtkogels. Zo zijn herhaaldelijk te La Gleize groene en gele lichtkogels waargenomen onmiddellijk gevolgd door het laag overvliegen van een zwaar toestel, dat zich daarna verwijderde. In de streek van Chimay werd een vliegtuig geleid door een schijnwerper vanaf het dak van een villa.

In de streek van Forzée werden de wapenen, naar men vermoedt, aanvankelijk verborgen in de grafzerken van het kerkhof, die reeds onder de bezetting hiervoor hadden gediend.

Af en toe loopt er iets mis. Zo viel onlangs een „container", bestemd voor Forzée iets meer ten Noorden in het plaatsje Chey neer en wel midden in een tuin. Voordat de bewoner van het huis en zijn zoontje, die het voorwerp hadden zien vallen goed en wel van hun verrassing waren bekomen, reed er een truck van Amerikaanse makelij voor, die „het pak kwam ophalen". De inzittenden, die tot de tanden gewapend waren, vertrokken echter niet voordat zij vader en zoon met de dood hadden bedreigd.

In de streek van Chimay noemt men veelvuldig de naam van een voormalig leider der maquis, die sindsdien tot het communisme is overgegaan en die van tijd tot tijd geheimzinnige parlavers komt houden met verdachte individuen uit de streek. Het ongeluk voor sommige politiemannen is, dat zij onder de oorlog bepaalde bandieten-streken, die moesten doorgaan voor verzetacties door de vingers hebben gezien. Hierdoor zijn zij in zekere zin medeplichtigen geworden van bepaalde groepen, die reeds onder de oorlog onder het mom van verzet zich overgaven aan moord en plundering en thans in de Sovjetstrategie zijn ingeschakeld. Met vrachtwagens smokkelden deze benden wapens naar Frankrijk naar de internationale brigades, die het sein afwachten, dat eens zal worden gegeven......

Wij laten dit verhaal geheel voor rekening van het Belgische blad „Vrai".

Nieuws van Overal

DE FORTUIN LACHT.

Earl S. Tupper uit Farnumsville, Massachusetts, hield zich, tot dusver met matig succes, bezig met het kopen en verkopen van allerlei artikelen. Thans heeft hij echter een uitvinding gedaan, waarbij plastic en bakeliet, de nieuwe producten, die in het dagelijks leven een steeds grotere betekenis zullen krijgen, soepel en buigzaam kunnen worden gemaakt. Hij heeft reeds grote orders gekregen voor de 25 verschillende potten, pannen en bekers, die hij juist is begonnen te produceren.

De American Thermos Bottle maatschappij heeft zeven millioen bekers bestld, Canada Dry Ginger Ale 50.000 potten om als cadeau aan kopers te geven, Camel-sigaretten hebben 300.000 sigarettenkokers besteld. Als de fortuin in Amerika lacht, lacht zij luid.

Tupper, de kleine man van enkele maanden geleden, verwacht dit jaar voor een waarde van ten minste vijf millioen dollar te verkopen.

VLIEGENDE VRACHTWAGENS.

Curtiss Wright is begonnen met het bouwen van een nieuwe vliegende vrachtwagen, die de kosten van vrachtvervoer door de lucht belangrijk zal verlagen. Het vliegtuig, dat 50 ton weegt, kan gemakkelijk worden geladen, doordat het staartstuk kan worden opgetild gelijk de bagageklep van een auto. Door deze opening kunnen vrachtauto's met een capaciteit van 7½ ton gemakkelijk aan boord worden gereden, zodat het laden van het vliegtuig een quaestie van tien tot 15 minuten is. De schroeven kunnen in beide richtingen draaien, zodat het vliegtuig op eigen kracht achteruit kan rijden. Het toestel, de C-W 32, kan voor 16 ton aan vracht vervoeren met een snelheid van 450 km. per uur. Het is uitgerust met vier Pratt & Whitney motoren elk van 2100 paardekrachten.

De kosten voor het vervoeren van vracht met de C-W 32 worden in Amerika geschat op slechts 4 dollarcents per ton per mijl!

FRUITCULTUUR BOVEN DE POOLCIRKEL.

De Zweedse regering doet op het ogenblik benoorden de Poolcirkel in samenwerking met boomkwekersorganisaties proefnemingen met fruit-kruipbomen. Men verwacht in 1959 een goede oogst van appels, peren, pruimen en zelfs perziken.

De bomen worden gedwongen zich vlak boven de grond te ontwikkelen, zodat 's winters de sneeuw de bomen geheel bedekt, en hun zijn bescherming biedt tegen de felle Poolkoude. Des zomers staan de bomen volop in het zonlicht, dat hier vaak bijna 24 uur per dag schijnt. Dit principe is reeds met succes door Russische geleerden in Siberië toegepast. De Russische legatie te Stockholm heeft de Zweedse regering 800 stekken van appelbomen ten geschenke gegeven, welke in Siberië zeer goed gedijen. De Amerikaanse en Nederlandse legaties te Stockholm hebben naar Jämtland, waar de proeven genomen worden, vertegenwoordigers gezonden om deze cultuur te bestuderen.